

OP VERZET

*(B-1140-17) Hooger beroep
staar OH M
A/ alles op straf
rechtelijk gebaseerd*

VONNIS

Nummer: *L496*

Datum: 24 mei 2017

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC8 kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN55.LB.22950-15

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN:

4203 bureelbediende,
geboren op : ,
wonende te : Antwerpen,

- die, bij exploit van gerechtsdeurwaarder Jan Wouters met standplaats te Mechelen dd. 20 februari 2017 verzet heeft aangetekend tegen het vonnis nummer beklagde nummers en tegen haar op tegenspraak gewezen op 23 januari 2017 door de AC4 kamer van deze rechtbank waarbij:

Weerde de syntheseconclusie van beklagde dd. 31 oktober 2016, samen met het aangehechte stuk, uit de debatten.

en waarbij zij veroordeeld werd:

hoofdens de bewezen verklaarde en vermengde tenlasteleggingen A en B tot een hoofdgevangenisstraf van **EEN JAAR** en tot een geldboete van **zesmaal DUIZEND EUR = ZESDUIZEND EUR** en waarbij zij werd verplicht tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR;

Ontzette beklagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een periode van **VIJF jaar** conform artikel 433terdecies eerste lid van het strafwetboek;

de geldboete en de bijdrage werden, bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 28/12/2011 voor wat betreft de boete en gewijzigd door de wet van 25/12/2016 voor wat betreft de bijdrage, respectievelijk vermeerderd met 50 decimes en 70 decimes, zodat die geldboete **36.000 EUR** en die bijdrage **200 EUR** bedragen;

de vervangende gevangenisstraf voor de geldboete werd bepaald op **drie maanden**;

de beklaagde werd verwezen in 1/3 van de kosten van het geding begroot in zijn geheel op **346,35 EUR**;

er werd haar tevens een vergoeding opgelegd van **51,20 EUR** ingevolge het K.B. van 28 december 1950;

Legde 1/3 van de kosten ten laste van de Staat.

Verklaarde verbeurd het bedrag van **9724,00 EUR**, zijnde het vermogensvoordeel voortvloeiend uit het misdrijf.

Wees meergevorderde af.

Beval beklaagde om met betrekking tot de zelfstandige woningen genummerd bus , bus en bus van het pand gelegen te , gekadaastreerd als alle gebreken te herstellen, zodat deze woningen voldoen aan de normen van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode en veroordeelt eerste een tweede beklaagde tot herbestemming van de kamers genummerd bus en volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, of tot sloping, tenzij de sloop verboden is, en dit alles binnen een hersteltermijn van 10 maanden na de uitspraak.

Zei dat deze herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 150 EUR per kalenderdag vertraging in het voltooide herstel met een maximum van 60.000,00 EUR en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn.

In het geval dat de herstelmaatregel niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen de gestelde termijn, worden de Vlaamse wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien met kosten ten laste van beklaagden, overeenkomstig art. 20bis, § 7 en § 8 van de Vlaamse Wooncode.

ZIJ WAS BETICHT VAN:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Te van 25 november 2014 tot op heden.

A. Bij inbreuk op artikel 433 decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand, zijn/haar precaire sociale toestand, zijn/haar leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt;

met name ten nadele van hierna genoemde personen, verkerende in een precaire situatie, de hierna vermelde woongelegenheden verhuurd te hebben in het pand te

I. aan en en hun twee kinderen en , woning op de eerste verdieping;

II. aan , kamer en op de derde verdieping voor;

III. aan ; kamer op de derde verdieping achter;

B. Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, met de omstandigheid dat van de activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

namelijk hierna vermelde woongelegenheden in het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als

met een oppervlakte van 104 m², eigendom van

(°),
en (°),
bij akte verleden op ;

I. aan ;
en hun kinderen en
, woning op de gelijkvloerse
verdieping;

II. aan
en en hun twee
kinderen en , woning op de eerste
verdieping;

III. aan , kamer en op de derde
verdieping voor;

IV. aan ; kamer op de derde
verdieping achter;

De betichte tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen voortvloeiende uit de tenlasteleggingen A en B en tot de bijzondere verbeurdverklaring bij toepassing van artikel 42, 1° en artikel 433 terdecies van het Strafwetboek van de woongelegenheden in het onroerend goed gelegen te , bestemd/gediend hebbend om het misdrijf te plegen, ervan eigenaar zijnde, conform de schriftelijke vorderingen van het OM neergelegd in het strafdossier.

oo00oo

Gezien het bewijs van inschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder van het hypotheekkantoor van

En inzake

4203
De Wooninspecteur van het Vlaamse Gewest,
met diensten gevestigd te 1210 Brussel
(Sint-Joost-ten-Node),
Koning Albert II-laan 19 bus 22

-eiser in herstel-

- ter zitting vertegenwoordigd door meester G. Louwet, advocaat loco meester Ch. Lemache, advocaat bij de balie te Limburg, kantoorhoudende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60 -

oOOo

Gezien het bewijs van inschrijving van de akte van verzet van beklaagde door de bewaarder der Hypotheken op het hypotheekkantoor van
, dd. ; Ref:

oOOo

Gehoord de beklaagde, eisende partij in verzet, in haar middelen van verzet, ontwikkeld door meester J. Beldé, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het openbaar ministerie in zijn advies;

Gehoord de Wooninspecteur van het Vlaamse Gewest in zijn middelen hieromtrent, ontwikkeld door meester G. Louwet, advocaat loco meester Ch. Lemache, advocaat bij de balie te Limburg, kantoorhoudende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60;

Wat betreft de ontvankelijkheid van het verzet

a) Voorgaande procedure

Uit de stukken van het dossier blijkt het volgende verloop van de procedure die aanleiding gaf tot het vonnis van 23 januari 2017 waartegen verzet werd aangetekend.

Op de inleidingszitting van 23 mei 2016 was aanwezig. De zaak werd uitgesteld o.m. om haar toe te laten een raadsman te raadplegen.

Op de zitting van 28 juni 2016 werd de zaak uitgesteld op verzoek van de raadsman van

Er werden conclusietermijnen vastgelegd. De tweede conclusie van [] moest uiterlijk op 1 november 2016 ter griffie worden neergelegd en aan de andere partijen worden toegezonden.

Op de zitting van 29 november 2016 werd vastgesteld dat zich slechts één conclusie namens [] in het dossier bevond, niettegenstaande de raadsman van [] op deze zitting verklaarde dat hij op 31 oktober 2016 nog een syntheseconclusie had neergelegd ter griffie en meegedeeld had aan het openbaar ministerie. Op deze zitting verzette het openbaar ministerie zich tegen de neerlegging van deze syntheseconclusie en van het bijhorend stuk en vroeg om de wering ervan.

De zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 2 januari 2017.

Tijdens het beraad werd de syntheseconclusie door de griffiediensten teruggevonden. Zij was voor neergelegd afgestempeld op 31 oktober 2016.

Bij vonnis van 2 januari 2017 werden de debatten heropend "*teneinde de syntheseconclusie te voegen en partijen toe te laten hieromtrent standpunt in te nemen*". De datum voor behandeling werd bepaald op 9 januari 2017.

Bij deze uitspraak was [] niet aanwezig noch vertegenwoordigd.

Op de zitting van 9 januari 2017 was [] niet aanwezig noch vertegenwoordigd. Het openbaar ministerie verzocht opnieuw om de wering van de syntheseconclusie.

De zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 23 januari 2017.

Bij vonnis van 23 januari 2017 werden de syntheseconclusie en het bijhorend stuk uit de debatten geweerd en werd [] "*op tegenspraak*" veroordeeld op strafgebied en tevens werd de herstelmaatregel bevolen.

Op 20 februari 2017 tekende [] verzet aan tegen voormeld vonnis.

b) Beoordeling

Het openbaar ministerie en de wooninspecteur van het Vlaams Gewest besluiten tot de onontvankelijkheid van het verzet.

Eerst en vooral merkt de rechtbank op dat de kwalificatie in het bestreden vonnis ('bij verstek' of 'op tegenspraak') niet doorslaggevend is. Er is geen probleem wanneer de beklaagde verzet aantekent tegen een vonnis dat de rechter ten onrechte had bestempeld als zijnde 'op tegenspraak' (z. in deze zin B. DE SMET, 'Verstek en verzet in strafzaken', *Cahiers RABG*, Larcier, 2003/3, p.29).

Artikel 185, § 2, laatste lid, Sv bepaalt dat indien de beklaagde noch persoonlijk, noch in persoon van de advocaat verschijnt nadat hij op de inleidingszitting overeenkomstig § 1 is verschenen, het vonnis dat gewezen wordt, geacht wordt op tegenspraak te zijn.

In de besluiten namens de Wooninspecteur van het Vlaams Gewest wordt een verkeerde lezing gegeven van voormeld lid om hieruit te besluiten tot de onontvankelijkheid van het verzet van gelet op haar aanwezigheid op de inleidingszitting.

Het tweede lid van artikel 185 § 2, laatste lid Sv moet immers worden gelezen in samenhang met het eerste lid. Dit impliceert dat de 'sanctie' ten aanzien van de na de inleidingszitting niet meer verschijnende beklaagde slechts geldt wanneer deze geen gevolg geeft aan een bevel tot persoonlijke verschijning dat ten aanzien van hem is uitgevaardigd (z. Parl. St., *Kamer*, 2002-2003, DOC 50 0651/004 p. 5; z. ook in deze zin Cass., 1 juni 2005, P.05.0216.F en R. VERSTRAETEN, *Handboek Strafvordering*, Maklu, Antwerpen, 2007, nr. 1978).

Het wordt niet betwist dat [] op de inleidingszitting van 23 mei 2016 aanwezig was, doch ten aanzien van haar werd geen persoonlijke verschijning bevolen, zodat artikel 185 § 2, laatste lid Sv. niet van toepassing is.

Bijgevolg moet onderzocht worden welke proceshandeling werd gesteld in haar afwezigheid en of deze relevant was voor de beoordeling van de schuldvraag.

Het debat dat gevoerd werd in afwezigheid van [] en van haar raadsman betrof de vraag naar de eventuele wering van de synthesebesluiten namens [] en van het bijhorend stuk, nadat deze besluiten en het bijhorend stuk tijdens het beraad werden getraceerd en tijdig ter griffie waren neergelegd.

Het debat hieromtrent raakt minstens onrechtstreeks de beoordeling van de schuld van [], vermits het debat omtrent de eventuele wering een invloed kan hebben op de beslissing hierover en bijgevolg op het al dan niet kennis nemen van de argumentatie ten gronde omtrent de schuldvraag zoals ontwikkeld in de besluiten.

Bijgevolg oordeelt de rechtbank dat het vonnis van 23 januari 2017 bij verstek is gewezen.

Het verzet is tijdig ingesteld en overeenkomstig de vereiste vorm en is ontvankelijk.

Gelet op de specifieke omstandigheden zoals hiervoor geschetst, is er geen reden om in toepassing van artikel 187 § 6 Wetb. Sv. het verzet als ongedaan te beschouwen.

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de artikelen 185, 187 en 194 van het Wetboek van Strafvordering en artikelen 11, 12, 14, 31, 34, 35, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

DE RECHTBANK :

Rechtsdoende op tegenspraak

Verklaart het verzet ontvankelijk;

Stelt de behandeling van de zaak ten gronde in voortzetting op **22 september 2017 om 12.00 uur.**

Houdt de kosten aan.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op vierentwintig mei tweeduizend zeventien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

F. Vanneste,	voorzitter van de kamer, rechter,
K. Eugène,	rechter,
N. Swartebroeckx,	gerechtelijk stagiair, art.259 octies, par.6, I.I. Ger. Wetb.
M. Van Cauteren, J. Smets,	eerste-substituut-procureur des konings, griffier.

J. Smets

N. Swartebroeckx

K. Eugène

F. Vanneste